

Е М И С Т Е Ц Т В О

О. КОШИЦЬ



**УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ
ДЛЯ ХОРУ**



Київ — 1967

У К Р А Т Н С Ь К Е

О. КОШИЦЬ

**УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ
ДЛЯ ХОРУ**

В и п у с к І І

«МУЗИЧНА УКРАЇНА, КИЇВ — 1967

Упорядник О. МІНЬКІВСЬКИЙ

9—3—4
БЗ № 3—67

Мішані хори

ГЕЙ, НЕ ДИВУЙТЕ, ДОБРІ ЛЮДИ

В темпі маршу

C.
A.

Гей, не ди_вуй_ те, доб_ рі_ ї лю_ ди, що на Вкраї_ ні по_

T.

Б.

_ вста_ ло! Там за Да_ ше_ вим, під Со_ ро_ ко_ ю

mf

про_ па_ ло.

мно_ жес_ то_ ля_ хів про_ па_ ло. Там за Да_ ше_ вим,

f



Гей, не дивуйте, добрії люди, що на Україні повстало!
Там за Дашевим, під Сорокою, множество ляхів пропало. (2)

Гей, Перебийніс водить немного — сімсот козаків з собою,
Рубає мечем голови з племей, а решту топить водою. (2)

Гей, пийте, ляхи, води-калюжі, води болотянії,
А що пивали на тій Україні вина та меди ситнії. (2)

Гей чи бач, ляше, що наш Хмельницький на Жовтім піску підбився!
Од нас козаків, од нас юнаків ні один ляшок не вкрився! (2)

Гей, чи бач, ляше, як козак пляше, на сивім конику грає!
Шаблею тяне, аж серце в'яне, аж лях од страху вмирає. (2)

Гей, чи бач, ляше, що по Случ наше, по Костяную могилу,
Як збунтували — той звоювали, той звоювали Україну. (2)

Ох, і зависли ляхи на Вислі, як чорна хмара на мості,
Не попустимо ляхам України, поки нашої живності! (2)

МАКСИМ-КОЗАК ЗАЛІЗНЯК

Помірно

Ой так, так, так, та-ки, та-ки, та-ки, та-ки,

Ой так, так, так, так,

Ой так, так, так, так, так,

так, так, так, ко_ зак з За_ по_ рож_ жа,

Ой так, так, так, ой так, так

Мак_сим_ко_ зак За_ліз_няк, ко_ зак з За_ по_ рож_ жа,

Мак - сим

як ви_ хав, як пов_ на_ я ро_ жа.

як ви_ ї_ хав на Вкра_ ї_ ну, як пов_ на_ я ро_ жа.

як ви_ ї_ хав на Вкра_ ї_ ну, як пов_ на_ я ро_ жа.

як ви_ ї_ хав, як пов_ на_ я ро_ жа.

Ой так, так, так, та_ки, та_ки, та_ки, та_ки,

Так, так, так, так, так, так, так, так, так!

Максим-козак Залізняк,
Козак з Запорожжа,
Як виїхав на Україну,
Як повная рожа.

Зібрав війська сорок тисяч
В місті Жаботині,
Обступили город Умань
У одній годині.

Обступили город Умань,
Поробили шанці,
Як вдарили з семи гармат
У середу вранці.

Як вдарили з семи гармат
У середу вранці,
Накидали у годину
Ляхів повні шанці.

А уманський сотник Гонта
Поміж військом ходить,
До Максима Залізняка
І стиха говорить:

«Гей, Максиме, полковнику,
Гей, батьку козацький,
Гей, не втіч із Уманя
Навіть і дух ляхський».

Під Уманем, славним містом,
Великі кручі,
Гей, помліли уманьчики
Запорожців ждучи.

Гей, як зійшли козаченьки
З гострої могили,
Утікали уманьчики,
Штани погубили.

В понеділок до обіду
Із гармат загули,
А в вівторок ще й раніше
Уманя здобули.

Не одна чорнявая
З Уманя втікала,
Не одна бідна мати
Із дітьми прощалась.

От так козак Залізняк
За Україну бився
І за тее вічної слави
В внуках заручився.

ОЙ ГОРЕ ЧАЙЦІ

Не дуже помалу, з жалем
Сопрано соло

mf espress.

1. Ой го_ ре чай_ ці, го_ ре не_ бо_ зі,
2. Жи_ то по_ жов_ ті_ ло, бо_ вже пос_ пі_ ло,

що ви_ ве_ ла ді_ ток при би_ тій до_ ро_ зі, що ви_ ве_ ла
ї_ дуть жен_ ці жа_ ти — ді_ ток за_ би_ ра_ ти, ї_ дуть жен_ ці

Приспів

mf

ді_ ток при би_ тій до_ ро_ зі. Ки_ ги! Ки_ ги!
жа_ ти — ді_ ток за_ би_ ра_ ти.

Зле_ тів_ ши вго_ ру, тіль_ ко вто_ пить_ ся

The first system of the musical score consists of a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is written on a single staff with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). It contains the lyrics "Зле_ тів_ ши вго_ ру, тіль_ ко вто_ пить_ ся". The piano accompaniment is written on two staves (treble and bass clefs) and features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

в Чор_ но_ му мо_ рю, тіль_ ко вто_ пить_ ся

The second system continues the musical score. The vocal line continues with the lyrics "в Чор_ но_ му мо_ рю, тіль_ ко вто_ пить_ ся". The piano accompaniment maintains its rhythmic pattern, with some harmonic changes in the right hand.

в Чор_ но_ му мо_ рю,

The third system concludes the musical phrase. The vocal line ends with a long note, and the piano accompaniment provides a final harmonic support.

pp тіль_ ко вто_ пить_ ся в Чор_ но_ му мо_ рю.

smorzando e rit.

pp *smorzando e rit.*

Ой горе чайці, горе небозі,
Що вивела діток при битій дорозі. (2)

Жито пожовтіло, бо вже поспіло,
Їдуть жінці жати — діток забирати. (2)

Приспів:

Киги! Киги! злетівши вгору,
Тільки втопиться в Чорному морю. (3)

Чайка літає, об землю б'ється,
К землі припадає, діточок шукає. (2)

А кулик чайку скубе за чубайку:
Оце тобі чайко [свашко] не кричи так тяжко. (2)

Приспів.

А бугай,— бугу,— гне з лози дугу:
Не кричи так, чайко, бо повішу в луку. (2)

Як не кричати, як не плакати!
Діточки маленькі, а я їхня мати! (2)

Приспів.

Буду плакати, буду кричати,
Довіку козацьку долю проклинати. (2)

ОЙ НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

В темпі маршу

С. А. Т. Б.

Ой на го-рі жен-ці жнуть, ой на-
Ой на го-рі та жен-ці жнуть, ой на

го-рі жен-ці жнуть, *mf* а по-під го-ро-ю,
го-рі та женці жнуть, *mf* а по-під го-ро-ю,

Приспів

до-ли-но-ю ко-за-ки йдуть. Гей! До-ли-но-ю,
я-ром-до-ли-но-ю

гей! Широкою, козаки йдуть. Гей.

долиною, гей! Широкою, козаки йдуть.

Ой на горі та жінці жнуть, (2)
А попід горою, яром-долиною
Козаки йдуть.

Приспів:

Гей! Долиною, гей! | Дві
Широкою, козаки йдуть.

Попереду Дорошенко, (2)
Веде своє військо, військо Запорізьке,
Хорошенько.

Приспів.

Посередині пан хорунжий, (2)
Під ним кониченько, під ним вороненький,
Сильно дужий.

Приспів.

А позаду Сагайдачний, (2)
Що проміняв жінку на тютюн та люльку,
Необачний.

Приспів.

Гей, вернися, Сагайдачний, (2)
Візьми свою жінку, віддай тютюн, люльку,
Необачний!

Приспів.

Мені з жінкою не возиться, (2)
А тютюн та люлька козаку в дорозі
Знадобиться!

Приспів.

Гей, хто в лісі — озовися! (2)
Та викрешем вогню, та запалим люльку,
Не журися!

Приспів.

ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

Помалу

1. Ти_ хо, ти_ хо, Ду_ най во_ ду ре_
3. Пли_ ви, ко_ со, по_ над бе_

не_ га_ ми, а_ я пі_ ду Ду_ тем_ най во_ ду лу_

не_ га_ ми. 2. А ще тих_ ше дів_ ка ко_ су
4. В тем_ нім лу_ зі я_ вір зе_ ле_
5. Під я_ ром во_ ник во_ ро_

че_ ше, а ще тих_ ше дів_ ка ко_ су че_ ше.
 нень кий, під я_ во_ ром ко_ ник во_ ро_ нень_ кий.
 нень кий, на ко_ ни_ ку ко_ зак мо_ ло_ день_ кий.

mf *p* *mf* *p*

Трохи швидше

Си_ дить ко_ зак на бан_ ду_ рі гра_ є,
 6. Си_ дить ко_ зак, си_ дить ко_ зак на бан_ ду_ рі гра_ є,
 Си_ дить ко_ зак на бан_ ду_ рі

f *p stacc.* *p stacc.*

на бан_ ду_ рі гра_ є,
 гра_ є, си_ дить ко_ зак на бан_ ду_ рі гра_ є,
 Си_ дить ко_ зак на бан_ ду_ рі гра_ є,

а стру_ на_ стру_ ні сти_ ха про_ мов_ ля_ є,
 стру_ на_ стру_ ні сти_ ха про_ мов_ ля_ є,
 си_ дить ко_ зак на бан_ ду_ рі, на бан_ ду_ рі

p *p*

7. Сидить ко-зак на бан-ду-рі гра-є,
p stacc.

Музична партитура для вокалу та фортепіано. Складено в стилі українського козацького романсу. Музика написана в тональності Б-мажор, 4/4 ритм. Текст пісні розбитий на рядки, що відповідають музичним фразам. В кінці партитури позначено частини С, А та Б.

Літературний текст (ліричні рядки):

ля-є. Сидить ко-зак на бан-ду-рі
 7. Не-ма кра-ю ти-хо-му Ду-
 гра-є. на бан-ду-рі 7. Не-ма стру-на кра-сти-ю ха про-мов-
 гра-є, стру-на стру-ні сти-ха про-мов-ля-є,
 -на-ю, а не-ма спи-ну
 ти-хо-му Ду-на-про-мов-ля-є:
 стру-на стру-ні сти-ха про-мов-ля-є
 вдо-ви-но-му си-ну.
 не-ма спи-ну вдо-ви-но-му
 8. Не-ма кра-ю ти-хо-му Ду-
 си-ну.

Позначення частин:

- С.
- А.
- Б.

С. А. Т. Б.

на ю, а не_ма спи_ ну в до_ ви_ но_ му

8. Не_ ма спи_ ну в до_ ви_ но_ му

8. Не_ ма спи_ ну в до_ ви_ но_ му

ff

си_ ну,

си_ ну, гей! Що_ звів з у_ ма мо_ ло_ ду дів_

си_ ну.

ff

С. А. Т. Б.

не_ ма спи_ ну в до_ ви_ но_ му си_ ну,

чи_ ну.

9. з у_ ма

f

mf

Що звів зума молодичину.

звів — шим, на коника сів — шим,

Музыкальный фрагмент из оперы «Война и мир» М. И. Глинки, посвященный песне «Песня казака».

Музыкальная запись для трех голосов: Сопрано (C), Альтино (A) и Бас (Б.).

Темп I

Музыкальные обозначения: *p* (piano), *pp* (pianissimo), *rit. e dim.* (ritardando e diminuendo).

Текст песни:

а прощай, прощай, сла-ви на-ро-бив-ши. Ты хо, прощай, прощай,

ти_ хо Ду_ най во_ ду не_ се,

mf

STATION 21000

100

poco a poco rit. e smorzando

ти-хо, ти-хо Ду-най во-ду не-се.

poco a poco rit. e smorzando

poco a poco rit. e smorzando

ОЙ У ПОЛІ ВІТЕР ВІЄ

Широко, співуче

C. A. T.

Одна *p*

1. Ой у по-лі ві-тер ві-є, Всі а жи-то по-ло-

p

-ві-є, а ко-зак дів-чи-ну

poco cresc.

та й вір-нень-ко лю-бить, а за-нять не по-

poco cresc.

не по-

V. 176

С. А. Т. Б.

p -смі- є, *mf* а ко- зак дів- чи- ну

-смі- не по-смі- є, *mf*

та й вір-нень-ко лю-бить, а за-нять не по-смі-є.

mf 2 Не зай-ма-є, а що сва-та-ти на
3. На ду-боч-ку, а го-луб-ка на

Один *mf* що сва-та-ти
Всі го-луб-ка на

2. Ой тим же він не зай-ма-є, а що сва-та-ти на
3. Си-дять го-луб на ду-боч-ку, а го-луб-ка на

f ма-виш- є, ні. та й, Ох і ой тим же він жи,
Ох і ска-жи, ска-

poco a poco cresc.

та й не гор_ неть_ ся, а що сла_ ви бо_
а сер_ це_ дів_ чи_ но, а що ма_ єш на

poco a poco cresc.

- їть_ мис_ ся. Ой тим, а тим же він
лі! Ох і ска_ жи, ска_ жи,

- їть_ мис_ ся, сла_ ви бо_ їть_ ся.
лі, що ма_ єш на' мис_ лі!

ff

та й не гор_ неть_ ся, а що сла_ ви бо_ їть_ ся.
а сер_ це_ дів_ чи_ но, а що ма_ єш на мис_ лі!

Гей!

МАРУСЕНЬКО СЕРДЕНЬКО

Поволі, лагідно

Т. *mf*

1. Ма- ру- сень- ко сер- день- ко, чи- я шап- ка на сто- лі,

(3, 5, 7, 9 11)

Б. *mf*

f чи- я шаб- ля на сті- ні, *p* а ко- ник у стай- ні!

f чи- я шаб- ля на сті- ні, *p* ко- ник у стай- ні!

С. *mf*

2. Бу- ли в ме- не гос- тонь- ки, во- ни ї- ли і пи- ли,

6. Що Шев- чен- ка ли- ни- но- ю, а Крав- чен- ка сви- ни- но- ю,

2. Бу- ли чен- гос- тонь- ки, ї- ли і пи- ли,

6. Шев- чен- ка ли- ни- но- ю, Крав- чен- ка сви- ни- но- ю,

А. *mf*

f шап- ку, шаб- лю за- гу- би- ли- ко- ня да- ру- ва- ли.

ко- зак Пав- ла При- ди- бай- ла бі- ло- ю ле- бе- ди- но- ю.

f *p*

C. A.

4. Що Шев_чен_ко з Пол_та_ви, а Крав_чен_ко з Мол_да_ви,
8. Що Шев_чен_ка на_лив_ко_ю, а Крав_чен_ка ду_лів_ко_ю,

T. B.

ко_зак Пав_ло При_ди_бай_ло з са_мой За_по ріж_жя.
ко_зак Пав_ла При_ди_бай_ла мед_ви_ном, го_ріл_ко_ю.

10. Що Шев_чен_ка на по_лу, а Крав_чен_ка на до_лу,
12. Що Шев_чен_ка у хвірт_ку, а Крав_чен_ка у дір_ку,

Що Шев_чен_ка на по_лу, гей,
Що Шев_чен_ка у хвірт_ку, гей,

на по_лу, на до_лу,
у хвірт_ку, у дір_ку,

ко_зак Пав_ла При_ди_бай_ла на бі_лій пос_те_лі.
ко_зак Пав_ла При_ди_бай_ла у но_ві во_ро_та.

ко_зак Пав_ла При_ди_бай_ла на бі_лій пос_те_лі.
ко_зак Пав_ла При_ди_бай_ла у но_ві во_ро_та.

1. Марусенько серденько, чия шапка на столі,
Чия шабля на стіні, а коник у стайні?
2. Були в мене гостоньки, вони їли і пили,
Шапку, шаблю загубили — коня дарували.
3. Марусенько серденько, скажи, серце, правдоньку,
Яких гостей мала у себе без мене!
4. Що Шевченко з Полтави, а Кравченко з Молдави,
Козак Павло Придибайло з самої Запоріжжя.
5. Марусенько серденько, скажи, серце, правдоньку,
А чим гостей пригощала у себе без мене!
6. Що Шевченка лининою, а Кравченка свининою,
Козак Павла Придибайла білою лебединою.

7. Марусенько серденько, скажи, серце, правдоньку,
А чим гостей напувала у себе без мене!
8. Що Шевченка наливкою, а Кравченка дулівкою,
Козак Павла Придибайла мед-вином, горілкою.
9. Марусенько серденько, скажи, серце, правдоньку,
А де гостей спать положила у себе без мене!
10. Що Шевченка на полу, а Кравченка на долу;
Козак Павла Придибайла на білій постелі.
11. Марусенько серденько, скажи, серце, правдоньку,
Куди гостей випускала од себе без мене!
12. Що Шевченка у хвіртку, а Кравченка у дірку,
Козак Павла Придибайла у нові ворота.

ОЙ СЯДУ Я КРАЙ ВІКОНЦЯ

Помірно

1. Ой ся-ду я край ві-кон-ця, про-ти яс-
2. Чор-но-мо-рець, ма-ти, ї-де, ще й се-ме-ро
3. Ой ра-да б я ря-ту-ва-ти, та не вмі-

—но— го сон— ця, про-ти яс— но-го сон—
ко-ней ве— де, на-вось-мо-му во-ро-но-
ю пла-ва— ти, як-би чо-вен та ве-сель-

гей!

—ця —
—му—
—це—

вигляда-ти чорно-мор-
у жу-па-ні го-пу-бо-
ря-ту-ва-ла б, мо-є сер-

1 2
ця. —ця.
му. —му.
це. —це.

poco cresc.

С. *mf*
А. 3. Ой став ко-ні на-пу-ва- ти, ста-ла во-да
4. Чор-но-мо-рець по-то-па- ти, та й на-ми
6. Ой пі-дуж я по-між лю- де, чи не жаль

mf *poco cresc.*

С. *mf*
А. при-бу-ва- ти. Ста-ла во-да при-бу-ва-
—лу гу-ка— є, Ря- туй, ря- туй, мо-я ми-
ко-му бу- де.

Т. *mf* *ff*
Б. (По- ки лю-ди і зій-шли-
(По- ки лю-дей я зіб-ра-

ff

гей!

1 2
—ти— чор-но-мо-рець по-то-па- ти. —ти.
—ла, ко-ли вір- но лю-би- ла. —ла!

—ся— чор-но-мо-рець у-то-пив- ся, —ся.
—ла— чор-но-мор-ця не за-стз- ла. —ла.

mf

mf 7. Пли-ви, пли-ви рі-чеч-ка ми,— зо-ста-ю-ся

гей! росо а росо *dim.*
з ді-точ-ка — ми; пли-ви, пли-ви бист-рень-ки —
p росо а росо *dim.*

ро-со а ро-со *rit.*
— ми,— зо-ста-ю-ся з ма-лень-ки — ми; *pp* пли-ви, пли-ви
pp ро-со а ро-со *rit.*
ро-со а ро-со *rit.*

e smorzando
за во-до-ю,— зос-та-ю-ся у-до-во-ю.
e smorzando

гей!

А ВЖЕ ТРЕТІЙ ВЕЧІР

Не швидко, але рухливо

Т. *mf* А вже тре-тій ве-чір, як я дів-чи-ну ба-чив;

Б. *mf* Гей!

cresc. ход-жу ко-ло ха-ти — *cresc.* і-ї не ви-да-ти. *f* Ви-йди,

f ви-йди, дів-чи-но! *p* По-радь ме-не, сер-це, рибчи-но!

С. *p* 2. Не вий-ду, ко-за-че, не вий-ду, со-ко-лю! *ten.* Не бу-ду сто-

А. *cresc.* -я-ти цей ве-чір з то-бо-ю! *f* Не пус-ка-є

Т. *f* Бре-шеш,

Та й зто-бо-ю, сер-це, го-во-рить.

ма-ти, не ве-лить, гей!

бре-шеш, дів-чи-но! Бре-шеш, мо-є сер-це, риб-чи-но!

ten.

p Під ві-кон-цем сто-ю, дріб-ні сльо-зи ро-ню,

ten.

rosso cresce.

дріб-ні сльо-зи ро-ню, сло-ва не про-мов-лю!

rosso cresce.

f Про-мов, серце, словечко, як ми люби-ли-ся дво-єч-ко!

p

f

Як ми лю-би-ли-ся, як ми ко-ха-ли-ся,

сла-ви, по-го-во-ру по-на-би-ра-ли-ся!

f

Ох, і бу-ла

f

Прав-да,

Oh! *p* *rit.*

сла_ва, по_го_вір, я не тво_я, сер_це, ти не_мій.

пра_вда, дів_чи_но! Пра_вда, мо_є сер_це, риб_чи_но!

mf

С. А. Та по_мо_жи, бо_же, на руш_ни_чок ста_ти,

Т. Гей! На руш_ни_чок ста_ти,

Б. *mf*

то_ді не роз_лу_чить ні бать_ко, ні ма_ти!

ма_ти!

ff *pp*

ні рід_на_я ро_ди_на, ко_ли су_ди_ла_ся дру_жи_на.

ff *pp*

ff *pp*

ОЙ, ДІВЧИНО, ДІВЧИНОНЬКО

Повільно

Т. *f*

1. Ой, дів-чи-но, дів-чи-нонь-ко,
4. Рос-тіть, рос-тіть, роз-май-кві-ти,

Б. *f*

я ся в то-бі за-ко-хав, я до те-бе
по-під го-ру ще й ви-ще, по-хо-ва-ла

ра-но й ве-чір чор-ну сте-жеч-ку топ-тав.
ми-лень-ко-го в си-ру зем-лю ще й гли-бше.

С. *p* *f*

2. Топ-чи, топ-чи, гар-ний хлоп-че, я ще ширшу ви-топ-чу,
5. Те-пер ні з ким жи-та жа-ти, ні яч-ме-ню зв'я-за-ти,

Т. *p* *f*

Б. *p* *f*

гей!

на тій стеж- ці край доріж- ки роз-май- зіл- ля по-сад-жу.
ні з ним сіс- ти, хлі-ба з'їс- ти, ні яч- ме- ню зв'я-за-ти.

Повільніше

3. Рос- тить, рос- тить, роз- май- кві- ти,
6. Са- ма жи- то я ви- жа- ла,

по- під го- ру ви- со- ко по- хо- ва- ла
са- ма яч- мін-ь зв'я-за-ла, са- ма сі- ла,

ми _ лень _ ко _ го
хлі _ ба з'ї _ ла

в си _ ру зем _ лю
та й ро _ вень _ ко

гли _ бо _ ко.
спла _ ка _ ла.

rit.

p

pp

rit.

p

pp

rit.

Помалу

7. Ой вий - ду я на го - ронь - ку, там на го - рі во - ро - та,

Ой вийду я

p

p

по - див - лю _ ся сю - ди, ту _ ди, — аж те - пер я си - ро - та.

pp

pp

ОЙ В САДУ ВИШНИНА

Повільно

pp

С. А.

1. Ой в са - ду виш - ни - на, за са - дом лі - щи - на,
 3. Кож - на де - ре - ви - на, ві - ти роз - пус - ка - є,
 4. Ти, мо - я ми - лень - ка, не ка - жи мі то - го,

Т. *mf* Один

Б.

pp

лю - бив я дів - чи - ну, а ме - не дів - чи на.
 а кож - на пта - ши - на, сво - ю па - ру ма - є.
 я то - бі за по - саг не ка - жу ні - чо - го,

mf

Б.

f

Лю - бив я дів - чи - ну три лі - ті, му - шу жи - ти в
 Гей, а я не - щас - ний на сві - ті, му - шу па - ри
 бо ти в ме - не по - саг са - ма - я, як на не - бі зо - ря

f

f

а сам му - шу жи - тив
 му - шу со - бі па - ри
 як на не - бі зо - ря

Гей!

1. на сві - ті.
2. гля - ді - ти.
3. яс - на - я.

на сві - ті.
гля - ді - ти.
зо - ря.

f Всі

на сві - ті.
гля - ді - ти.
яс - на - я!

3. Ой з'їз-див я ко - ня, з'їз-див я дру - го - го,

p 3. по - відж, чи бу-де що з то - го? Чи бу-де що з то - го,

p по - відж мі, дів - чи - но,

а чи ні! Не в'я-ли сер-день-ко ти ме-ні!

4. Гей, а я бід-на

без ро-ду, най з на-ми не бу-де за-во-ду,

Гей!

pp Гей!

гей, бо я бід-на

гей, що ти бід-на

Гей!

си - ро - та, у ме - не по - са - гу та й не - ма!

си - ро - та, у те - бе по - са - гу та й не - ма!

6. Те - пер ти мі ка - жеш: «Ти, зі - ронь - ко яс - на!» А по - тім мі ска - жеш:

Те - пер ка - жеш: «Ти, зі - ронь - ко яс - на!»

«Ти, до - ле не - щас - на!» А хоч ти не ска - жеш, то ма - ти: Гей!

Гей!

«Бу — ло — та — ку бід — ну не бра-ти!» 7. Хоч ма — ти не ска — же, то сес — тра:

p

Гей!

Гей!

Гей!

«Я — ка ті ту ма — ра при — нес-ла!» Ще й, бо — ро — ни бо — же, на той гріх,

pp

Гей!

pp

pp

Гей!

Урочисто
Ска — рай же мя, бо — же,

mf

ти бу — деш пог — ля — дять на дру — гих! 8. Ска — рай, бо — же,

f

Ска — рай же мя, бо — же,

f

Гей!

на ду-ші й на ті-лі, як я сі по-мис-лю

сі по-мис-лю дів-чи-ні я-кі-ї; ска-рай ме-не, бо-же,

rit. e espressivo

ff

rit. e espressivo

ff

rit. e espressivo

ff

на ду-ші, як я сі по-мис-лю, я-в ін-шій!

allarg.

allarg.

allarg.

ff

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

Не дуже помалу
Сопрано соло

mf

1. В кін — ці греб — лі шум-лять вер — би, що я ка — са — ди — ла,
3. Рос — ла, рос — ла, дів — чи-нонь — ка, та й на по — рі ста — ла,

pp

C.
A.

pp

T.

pp

B.

cresc.

не — ма мо — го миленько — го, що я по — лю — би — ла,
жда_ла, жда — ла ко_за_чень — ка та й пла_ка — ти ста — ла,

p

не — ма мо — го миленько — го, що я по — лю — би — ла.
жда_ла, жда — ла ко_за_чень — ка та й пла_ка — ти ста — ла.

espressivo

2. Ой не-ма - є ми-лень-ко - го, — по - ї - хав за Дес - ну,
4. Зе - ле-нень - кий бар-ві - ноч - ку, жов-тень-кі цві - точ - ки,

рос-ти, рос - ти, дів-чи-нонь - ко, на дру-гу - ю вес - ну,
ой, як бо - лить мо-є сер - це, пла-чуть ка - рі оч - ки,

рос-ти, рос - ти, дів-чи-нонь - ко, на дру-гу - ю вес - ну!
ой, як бо - лить мо-є сер - це, пла-чуть ка - рі оч - ки!

ЗАКУВАЛА СИВА ЗОЗУЛЕНЬКА

Помалу
Один

Т. *f*

1. За - ку - ва - ла си - ва зо - зу - лень - ка
2. За - бо - лі - ла мо - я го - лі - вонь - ка,

С. *p*
А. *f* *ff*

а в ви_шне - во - му са - ду, гей, гей, гей, гей,
а мо_же ж я ско - ро ум - ру, гей, гей,
Всі *f* *ff*

Т. *f* *ff*

Б. *f* *ff*

гей, гей, гей, гей, а в ви_шне - во - му са - ду.
гей, гей, а мо_же ж я ско - ро ум - ру?

Одна *p*

3. Ой пі - ді - те, ой та й при - ве - ді - те,
4. По - Один ло - жі - те бі - ля мо - го - сер - день - ка,

3. Ой пі - ді - те, ой та й при - ве - ді - те,
4. По - Один ло - жі - те бі - ля мо - го - сер - день - ка,

p

Всі
 ой ко-го ж я вір-но лю-блю, гей, гей, гей, гей,
 а мо-же ж я о-жи-ву, гей, гей, гей, гей,
 гей, гей, гей, гей,
 ой ко-го ж я вір-но лю-блю.
 а мо-же ж я о-жи-ву.

5. Викопайте глибоку криницю
 У зеленому саду, гей,
 Гей, гей, гей, гей у зеленому саду.
6. Чи не прийде молода дівчина
 Та й рано по воду, гей,
 Гей, гей, гей, гей та й рано по воду!
7. Прийшла, прийшла моя миленька
 Та й раніше за всіх, гей,
 Гей, гей, гей, гей, та й раніше за всіх.
8. Ой набрала та й відеречка,
 Та й повніше за всіх, гей,
 Гей, гей, гей, гей та й повніше за всіх.
9. Чи це ж тая ой та й криниченька,
 Та що я викопав, гей,
 Гей, гей, гей, гей та що я викопав!
10. Чи це ж тая молода дівчинонька,
 Та що я викохав, гей,
 Гей, гей, гей, гей та що я викохав!
11. А вже ж з тої та й криниченьки,
 Та орли воду п'ють, гей,
 Гей, гей, гей, гей та орли воду п'ють.
12. А вже ж тую молоду дівчину
 Та й до шлюбу ведуть, гей,
 Гей, гей, гей, гей та й до шлюбу ведуть.
13. Один веде за білуручечку,
 А другий за рукав, гей,
 Гей, гей, гей, гей а другий за рукав.
14. Третій стоїть, болить в нього серденько,
 Що любив та не взяв, гей,
 Гей, гей, гей, гей, що любив та не взяв.
15. Вернись, вернись, молода дівчинонько,
 Та й розпрощаємося, гей,
 Гей, гей, гей, гей та й розпрощаємося.
16. На золоті, ой та й перстеники,
 Та й розміняємося, гей,
 Гей, гей, гей, гей та й розміняємося.

ПОНАД ЯРОМ ЯРАЯ ПШЕНИЦЯ

Не швидко

1.(4.7) *p* По — над я — ром, я — ром

1.(4.7) По над я — ром я — ра — я пше —

По — над я — ром, я — ром я — ра — я пше —

ни — ця, а в до — ли — ні о —

ни — ця, а в до — ли — ні о —

ни —

вес, Один 2.(5.8) *f* Ой та й не по прав — ді,

вес, в долині о — вес. *f* Всі 3 2.(5.8) Ой та й не по прав — ді,

вес, *f*

мо - ло - дий ко - за - че, ти зо мно -

-ю жи - веш, зо мною живеш, 3.(6.9.) Ой як при - йде

ве - чір, та й пове - чо - рі - є - ти до ін - шо - і йдеш!

4. А тільки до мене та й де молоді
Та голос подаєш,
Голос подаєш:

5. Ой обсади, мила, мила-чорнобрива,
Та вишеньками двір,
Вишеньками двір:

6. Ой щоб не заходив вітер, не зносив
Та й голосочок мій,
Голосочок мій...

7. А я сад садила, я сад поливала,
Та й не прийнявся він,
Не прийнявся він:

8. Кого я любила, кого я бажала —
Не достався мені,
Не доставсь мені...

9. Кого не любила, кого не хотіла,
Той завжди при мені...

КУЛИК ЧАЙКУ ЛЮБИВ

Не швидко

mf

С. А.

Ку _ лик чай _ ку лю _ бив, — та й до чай _ ки хо _ див;

Т.

Б.

Не швидко

mf
pp

ку _ лик чай _

ку пи _ та _ є:

Чи ще, чай _ ко,

не сві _ та _ є?

*pp**pp**p**pp**pp**f**p**p**f**pp*

Музична партитура, що складається з двох систем. Перша система містить вокальну лінію з текстом: "Ку-лик чай- ку пи-та-є: Чи ще, чай-ко, не сві-та-є!" та фортепіанне супроводження з позначкою "poco a poco cresc.". Друга система містить вокальну лінію з текстом: "Ой, ще, ще, ще, ще! При-сунь-мо-ся ближ-че ще!" та фортепіанне супроводження з позначкою "Повільно". Динамічні позначки включають *mf*, *f* та *ff rit.*

2. Борозенька вузенька,—
 Не уляжемося!
 В Петрівочку ніч маленька,—
 Не награємося,
 Суча куца кожушина,—
 Не удягнемося!
 Ой ще, ще, ще, ще!
 Присуňмося ближче ще!

3. Коли б знала, що ти мій!—
 Дала б тобі кожух свій,
 Кожух білий, ковнір чорний,
 Славний парень, ще й моторний!
 Славний парень, славно ходить,
 Славно його мати водить!
 Ой ще, ще, ще, ще!
 Присуňмося ближче ще!

ПОНАД СИНІМ МОРЕМ

Не дуже помалу

С. А. *mf* Одна

1 По_над си_нім мо_ ре_м, кру_тим бе_ріж_ком,
4 Не пла_че, не ту_ жить, на ліж_ку ле_жить,

Т. *mf*

1. По_ над си_нім мо_ре_м, кру_тим бе_ріж_ком,
4. Не пла_ че, не ту_ жить, на ліж_ку ле_жить,

Б.

Всі

ой там роз_мов_ля_ є, ой там роз_мовля_ є
пра_ву_ю ру_чень_ ку, пра_ву_ю ру_чень_ ку

ко_ зак з со_ ко_ лом. Одна
на сер_ ці дер_ жить.

Один *mf*

Один Со_ ко_ лю,
Чи був ти, 2. Со_ ко_ лю,
3. Чи був ти, 3. Чи був ти,

2. Со_ _лю, со_ ко_ лю,
3. Чи був же ти, бра_ те,

ти бра-ті-ку мій,
в мо-їй сто-ро-ні!

Всі
чи був же ти, бра-те, те,
Всі чи пла-че, чи ту-жить,

Гей,
Всі

чи був же ти, бра-те, те,
чи пла-че, чи ту-жить

в мо-їй сто-ро-ні!
дів-ча по-ро-ме-ні!

5. Ой при-ле-тів со-дів-чи-кіл
6. Доб-рий ве-чір, дів-чи-но,

5. Ой при-ле-тів со-дів-кіл
6. Доб-рий ве-чір, дів-чи-но,

Ой при-ле-тів со-дів-кіл.
Доб-рий ве-чір, дів-чи-но,

Ой при-ле-тів со-дів-кіл.
Доб-рий ве-чір, дів-чи-но,

Гей!

со-кіл та й сів на вік-ні.
сер-це, при-ніс то-бі вість,

Доб-рий ве-чір, сер-це,
що вже твій ми-лень-кий

со-кіл та й сів на вік-ні.
сер-це, при-ніс то-бі вість,

7. Те дів_ ча за_ чу_ по,
Одна

чи на чу_ єш, чи ні!
на под_ ві_ р'ї єсть.

7. Дів_ ча за_
Один

7. Те дів_ ча за_

С. А. Т. Б.

як не ле_ жа_ ло,
-чу_ ло,
-чу_ ло,

р
р
р

вос_ ко_ ві_ і сві_ чі

Повільніше

Всі
pp 8. Го_ ріть

по_ за_ жи_ га_ ло.

8. Го_ ріть, го_ ріть сві_ чі,
pp Всі

pp 8. Го_ ріть

rit. poco a poco smorz.

сві_ чі

як в день так вно_ чі,
rit. poco a poco smorz.

не_ хай на_ див_ лю_ ся ми_ ло_ му во_ чі.

rit. poco a poco smorz.

pp

МОЛОДИЙ КОЗАЧЕ, ЧОГО ЗАЖУРИВСЯ!

Помірно
p

С. А.
1. Мо-ло-дий ко-за-че, чо-го за-жу-
4. Ой, ви ри-бо-лов-ці, ви сла-ні жо-

Т.
1. Гей, чо-го за-жу-
4. Гей, ви сла-ні жо-

Б.
mf

а чи во-ли
та за-ки-дай-те
та вло-ві-те

рив-ся! ці,
-под-ці,

Чи во-ли при-ста-ли,
за-ки-дай-те сіт-до-ку лю

а чи во-ли при-ста-ли,
та за-ки-дай-те сіт-до-ку лю

1 *p*
а чи з до-ро-ги збив-ся!
а че-рез бист-ру річ-ку

2 *pp*
а чи з до-ро-ги збив-ся!
пар-ню мо-ло-до-му.

Гей, гей! Гей!

Один

Всі

2. Во_ли не при_ста_ли, гей, з до_ро_ги не
3. Пі_шов ко_зак по_лем, гей, шу_кати со_бі

збив_ся, до_лі, то_го за_жу_рив_ся
не знай_шов він до_лі

Гей! Гей,

рив_ся
лі_

без до_лі вро_длив_ся, гей,
знай_шов си_не мо_ре, ре,

то_го за_жу_ко_ло то_го

без до_лі вро_длив_ся, ців_ся
ри_бо_лов_ся

рив_ся
мо_ря

БОДАЙ ТАЯ СТЕПОВАЯ МОГИЛА ЗАПАЛА

Помалу

С. А. Т. Б.

p

1. Бо - дай та - я сте - по - ва - я мо - ги - ла за -

Сопрано соло

mf

1. Бо - дай та - я сте - по - ва - я мо - ги - ла за - па - ла,
4. Ой ум - ру я із ве - чо - ра, а ти ум - реш зав - тра

pp

1. - ла - ла, мо - ги - ла за - па - ла,
4. Ой, а ти ум - реш зав - тра

де я вчо - ра жи - то, жи - то жа - ла,
вран - ці, не - хай же нас лю - де по - хо - ва - ють

де я вчо - ра жи - то жа - ла,
вран - ці, не - хай же нас по - хо - ва - ють

вчо-ра ве-чір у-те-ря-ла,
з то-бой, сер-це, вод-ній ям-ці,

p

вчо-ра ве-чір у-те-ря-ла,
з то-бой, сер-це, вод-ній ям-ці,

p

2. вчо-ра ве-чір у-те-ря-ла.
3. з то-бой, сер-це, вод-ній ям-ці.

pp

вчо-ра, ве-чір
з то-бой, сер-це

2. Ох, і у-те-ря-ла вчо-ра ве-чір, вте-ря-ю й те-пе-ра,
3. (5.) Ох, і хоч ве-се-ла, не ве-се-ла — го-во-ри, сер-це, зо

mf

pp

2. у-те-ря-ла, вте-ря-ю й те-пе-ра,
3. (5.) Хоч-ве-се-ла, — го-во-ри, сер-це, зо

pp

Музыкальный фрагмент, состоящий из трех систем нот. Первая система — вокальная партия, вторая и третья — фортепиано. Временная метка 4/4, два flats в ключе. Текст песни:

чо — гось мо — я лю — ба, лю-ба же-ни-ши — на
мно — ю, як не бу — деш го — во-ри — ти —

Музыкальный фрагмент, состоящий из трех систем нот. Первая система — вокальная партия, вторая и третья — фортепиано. Временная метка 4/4, два flats в ключе. Текст песни:

та й смут — на — я, не — ве — се — ла.
ум — ру, сер — це, за — то — бо — ю.

Музыкальный фрагмент, состоящий из трех систем нот. Первая система — вокальная партия, вторая и третья — фортепиано. Временная метка 4/4, два flats в ключе. Текст песни:

та й смут — на — я, не — ве — се — ла.
ум — ру, сер — це, за — то — бо — ю.

ЧОМ СОЛОВЕЙ ТА РАНО НЕ ЩЕБЕЧЕ

Повільно

С. А.

Т.

Б.

Двое

Всі

1. не ще -
5. си - ньо - му

1. Чом со - ло - вей
5/7.9.) Ой по - мо - рю,

та ра - но не ще -
та й по си - ньо - му

- бе - че!
мо - рю

Го - ло - су не -
ві - тер хви - лю

- ма го - є. нить.

Двое

Всі

2. Го - ло - су
3. Че - рез яч - не -
Один

4. Че - рез
6/8.10.) Ві - тер

сво - ю, гей,
хви - лю, гей,

Всі

ff

- ма - є, гей, ой по - те - ряв а со-ло-вей-ко
 ко - лос, гей, ой по - те - ряв та козак щастя й
 во - лю, че - рез сво - є та вірне-є ко-
 го - нить, ой там ко - зак, та козак мо-ло-

го - лос че - рез яч - ний ко - лос.
 до - лю че - рез сво - ю во - лю.
 - хан - ня, че - рез за - зна ван - ня.
 - день - кий о - та ма на про - сить.

7. Пусті ж мене, а пане отамане,
Хоч на час додому!
8. Хоч на час додому...
Плаче, тужить... та ще й гірко ридає
Дівчина за мкою!
9. Нехай плаче... та нехай вона тужить,—
Вона перетужить!
10. Вона перетужить,
Поки козак, а козак молоденький
До року дослужить.

Чоловічі хори

ВИКОПАВ Я КРИНИЧЕНЬКУ

Помірно

Т. *p*

1. Ви - ко - пав я кри - ни - чень - ку в зе - ле - нім са - ду,
2. Ви - ко - хав я дів - чи - нонь - ку лю - дям - не со - бі,

Б. *p*

3. А вже ж зто - ї
4. А вже ж ту - ю

гей, гей, гей, гей! гей, гей! Взе - ле - нім са - ду.
Лю - дям - не со - бі.

гей, гей, гей, гей, гей, гей! Гей!

3. А вже ж зто - ї
4. А вже ж ту - ю

кри - ни - чень - ки ор - ли во - ду п'ють. Гей, гей, гей,
дів - чи - нонь - ку до шлю - бу ве - дуть, гей, во - ду п'ють, гей!
гей, вже ве - дуть, гей!

3. то - ї кри - ни - чень - ки та й ор - ли
ту - ю дів - чи - нонь - ку до шлю - бу

сер - ли во - ду п'ють. 5. О - дин ве - де за ру - чень - ку, а дру - гий -
до шлю - бу ве - дуть. 6. Тре - тій гля - не - сер - це в'я - не, що лю - бив

О - дин ве - де за ру - чень - ку,
Тре - тій гля - не - сер - це в'я - не -

5. О - дин ве - де за ру - чень - ку, а дру - гий -
6. Тре - тій гля - не - сер - це в'я - не, що лю - бив

во - ду п'ють.
ве - дуть.

5. О - дин ве - де за ру - чень - ку, а дру - гий -
6. Тре - тій гля - не, сер - це в'я - не, що лю - бив

Музична партитура з українськими текстами. Висхідна мелодія з динамічними позначеннями *ff* та *f*. Текст розподілений на три системи.

Система 1:
 - за ру_кав, не взяв, гей, гей, гей, гей!
 за ру_кав, що не взяв, гей, гей, гей, гей, гей, гей!
 сер_це в'я_не, гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Система 2:
 - за ру_кав, гей, гей, гей, гей, гей, гей!
 та не взяв, гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Система 3:
 дру_гий — за ру_кав, гей, гей, гей, гей, гей, гей!
 лю_бив та не взяв, гей, гей, гей, гей, гей, гей!

ЖУРАВЛІ

Музична партитура з українськими текстами. Висхідна мелодія з динамічними позначеннями *tr*, *f*, *p*, *mf*, *pp*. Текст розподілений на три системи.

Система 1:
 Дуже помалу, сумно
 Т. Чу_єш, бра_те мій, то_ва_ри_шу мій,
 Б. Чу_єш, бра_те мій, то_ва_ри_шу

Система 2:
 від_пі_та_ють сі_рим шнур_ком жу_рав_лі в ви_рій.
 від_пі_та_ють сі_рим шнур_ком жу_рав_лі в ви_рій.

Система 3:
 Кличуть: кру! кру! кру! В чу_жи_ні ум_ру! кру! кру!
 Кли_чуть: Кли_чуть: кру! кру! кру!

mf cresc. За ки мо ре пе ре ле чу кри лонь ка зі тру, кри лонь ка зі тру!

cresc. mf Кру! Кру! кру! кру! Кру!

f p pp ppp

1. Чуєш, брате мій,
Товаришу мій,
Відлітають сірим шнурком
Журавлі в вирій.

Приспів:

Кличуть: кру! кру! кру!
В чужині умру!
Заки море перелечу —
Крилонька зітру! (2)

2. Мерехтять в очах
Безкінечний шлях,
Гине, гине в сірій мряці
Слід по журавлях.

Приспів.

Кличуть: кру! кру! кру!
В чужині умру!
Заки море перелечу —
Крилонька зітру! (2)

ОЙ ДІВЧИНА УЛЯНА

Не швидко, лагідно

Т.

Б.

1. Ой дів-чи-на
2. По са-доч-ку
3. Ти, ма-тін-ко,

У-ля-на,
гу-ля-ла,
ти мо-я,

ой дів-чи-на...
по са-доч-
ти, ма-тін-ко...

p *sf*

Не швидко, лагідно

f *sf* *p* *sf* *p*

p *f* *p* *f* *p*

Лю-ди, ве-че-че, ла-бу-че, че-че, ца-бе лоб, ца-бе лоб, ца-бе, ца-бе, цоб, цоб, цоб!

p *f* *p*

цоб, ца-бе, цоб, цоб, цоб!

p *f* *p*

f

3. Цвіт- ка - ли - ну ла - ма - ла, цвіт ка - ли - ну...
 4. До ли - чень-ка рів-ня - ла, до ли - чень-ка...
 5. Да й ма - тін - ки пи - та - ла, да й ма - тін - ки...

3. Цвіт- ка - ли - ну ла - ма - ла,
 4. До ли - чень - ка рів - ня - ла,
 5. Да й ма - тін - ки пи - та - па

f

цоб! цоб!

f *pp* *f*

лю-ди, ве - че - че, ла-бу-че, че - че, ца-бе, лоб, ца-бе лоб, ца-бе, ца-бе, цоб цоб, цоб!
 Цоб, ца-бе, цоб цоб, цоб!

f *p* *f* *ff*

7. Чи буду я така,
 Чи буду я...
 Люди, вечече, лабуче, чече,
 Цабе лоб, цабе лоб, цабе, цабе цоб, цоб, цоб!

8. Як калинонька сая,
 Як калина!..
 Люди, вечече, лабуче, чече,
 Цабе лоб, цабе лоб, цабе, цабе цоб, цоб, цоб!

9. Оддай мене за пана,
 Оддай мене...
 Люди, вечече, лабуче, чече,
 Цабе лоб, цабе лоб, цабе, цабе цоб, цоб, цоб!

Жіночі хори

У полі могила

Протяжно

Одна *p*

Одна *p*

У по-лі мо-ги ла

з ві-ром го-во-ри-ла:

Всі *f*

по-вій,

Всі *f*

віт-ре буй-не сень-кий,

Щоб я не зчор-ні-ла,

f *ff* *pp*

по-вій,

віт-ре буй-не сень-кий,

Щоб я не зчор-ні-ла!

f *ff* *pp*

1. У полі могила з вітром говорила:
Повій, вітре буйнесенький, щоб я не зчорніла! (2)
2. Щоб я не зчорніла, щоб я не змарніла,
Щоб по мені трава росла, та ще й зеленіла. (2)
3. І вітер не віє, і сонце на гріє,
Тільки в степу край дороги могила чорніє. (2)
4. Ой у полі річка, через річку кладка,
Не покидай, козаченьку, рідненького батька! (2)
5. Як батька покинеш — сам марно загинеш,
Бистренькою річенькою за Дунай заплинеш. (2)
6. Бодай тая річка кушіром заросла,
Вона мене молодого за Дунай занесла. (2)
7. Бодай тая річка риби не сплodiла,
Вона мене молодого навіки втопила. (2)

ОЙ ТИ, МАМЦЮ МОЯ

Помірно

Дві

p

C. 

1. Ой ти, мам-цю мо-я, а я донь-ка тво-я,
2. Од-да-ла ж ти ме-не на чу-жу сто-ро-ну,
4. А я по во-ду і-шла спо-ти-ка-ла-ся,

A. 

p Одна

mf Всі *pp*




чи ти в го-рі не бу-ла, що ти ме-не од-да-ла.
на чу-жу-ю сто-ро-ну, на ве-ли-ку-ю сім-ю.
я з во-до-ю і-шла, при-слу-ха-ла-ся.

mf Всі *pp*




Дві




3. А ве-ли-ка сі-м'я та й ве-че-ря-ти сі-да,
5. Щось у ха-ті го-мо-нить, ма-ти з си-ном го-во-рить:
6. За що ї-ї, ма-мо, бить! Во-на вмі-є все ро-бить:

mf Всі *pp*

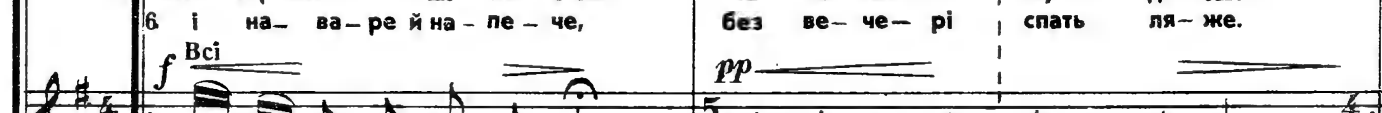


f Всі *pp*



3. а ме-не, мо-ло-ду, по-си-ла-ють по во-ду.
5 ой ти, син-ку ти мій, ти ди-ти-но мо-я,
6 чом ти, жін-ки не б'єш та по-тач-ку да-єш!
і на-ва-ре й на-пе-че, без ве-че-рі спать ля-же.

f Всі *pp*



У ПОЛІ БЕРЕЗА

Не дуже помалу

p Одна

C. 1. У по_лі бе_ре_за ви со_ка, куд_ря_ва,

A. *tr* Одна

mf *f* *p*

хто йде — не ми_на_є, бе_ре_зу ла_ма_є.

mf *f* *p*

Всі

2. Хто йде — не ми_на_є, бе_ре_зу ла_ма_є,

mf *f* *p*

Одна

Всі го_ре то_му жи_ти, хто жін_ки не ма_є.

У полі береза висока, кудрява,
Хто йде — не минає, березу ламає.

Хто йде — не минає, березу ламає,
Горе тому жити, хто жінки не має.

Горе тому жити, хто жінки не має,
А ще гірше тому, хто дві, три кохає.

А ще гірше тому, хто дві три кохає,
Прийде додому, сяде та й думає!

Хто мене розважить (роздягне), хто мене роззує,
Білеє личенько хоч раз поцілує.

Де взялась дівчина з карими очима,
Я тебе розважу, я тебе роззую.

Я тебе розважу (роздягну), я тебе роззую,
Білеє личенько сім раз поцілую.

ВІТЕР ПОВІВАЄ

Помалу
Одна *f*
C. 1. Вітер по-ві-ва-є, та вітер по-ві-ва-є,
A. *f*
Bci
Одна *f*
та верхи роз-хи-ля-є. Вер-хи роз-хи-ля-є,
Вер-хи роз-хи-ля-є,
Bci *ff*
та верхи роз-хи-ля-є, а мати доч-ку ла-є.
ff

1. Вітер повіває, та вітер повіває,
Та верхи розхилиє.
2. Верхи розхилиє, та верхи розхилиє,
А мати дочку лає.
3. Мати дочку лає, та мати дочку лає,
Та гулять посилає.
4. «Гуляй, доню, гуляй, та гуляй, доню, гуляй,
А поки молодая!
5. Бо як стара станеш, та бо як стара станеш,
То й гулять перестанеш!»
6. Гуляла, гуляла, та гуляла, гуляла,
А мати не спиняла.
7. Тепер запинила, та тепер запинила,
Та й чужая країна.
8. Чужая країна, та чужая країна,
Та невірна дружина.
9. І світ зав'язала, та й і світ зав'язала,
І гулять наказала.

ДАЛА МЕНІ МАТИ КОРОВУ

Пожвавлено $\text{♩} = 152$

mf

I. C. Да_ ла ме_ ні ма_ ти ко_ ро_ ву та й на мо_ ю бід_ ну го_

II. *mf*

A. *mf* та й на мо_ ю бід_ ну го_

ло ву: до ко_ ро_ ви тре_ ба ра_ но вста_ ти,

до ко_ ро_ ви тре_ ба

ло ву: ой, до ко_ ро_ ви тре_ ба ра_ но

а я люб_ лю до по_ луд_ ня спа_ ти! Ой ви_ рву я

вста_ ти, а я люб_ лю спа_ ти! Ой ви_ рву я

вста_ ти, а я люб_ лю, люб_ лю спа_ ти! Ой,

з ти_ ну хво_ ро_ сти_ ну та й по_ же_ ну ко_ ро_ ву в ду_ би_ ну:

з ти_ ну хво_ ро_ сти_ ну та й в ду_ би_ ну:

та й по_ же_ ну ко_ ро_ ву в ду_ би_ ну:

і_ ди, і_ ди, ко_ ро_ во, до вов_ ка, не_ хай бу_ де сво_ бід_ на го_ лов_ ка.

і_ ди, до вов_ ка, не_ хай бу_ де сво_ бід_ на го_ лов_ ка.

сво_ бід_ на го_ лов_ ка. Ой,

сво_ бід_ на го_ лов_ ка. В по_ не_ ді_ лок ко_ ро_ ву до_

ці_ ди_ ла, а в се_ ре_ ду

ла, а в вів_ то_ рок мо_ ло_ ко ці_ ди_ ла, а в се_ ре_ ду

мо_ло_ко ски_ са_ ло, а в чет_вер хлопців під_жи_ да_ ла, да_ ла.

мо_ло_ко ски_ са_ ло, хлоп_ців під_ жи_ да_ ла, да_ ла.

мо_ло_ко ски_ са_ ло, хлоп_ців під_ жи_ да_ ла, да_ ла.

I Ой пі_шла я в ліс по о_пень_ки — на_ди_ба_ла дуб зе_ле_

II Ой пі_шла я в ліс та й на_ди_ба_ла дуб.

I Ой пі_шла я в ліс по о... по о_лень_ки — на_ди_ба_ла дуб зе_ле_

II Ой

poco rit. e dim.

_лень_кий; сю_ди_ту_ди ду_би_ком стре_пе_ну — на_зби_ра_ю

poco rit. e dim.

Ой сю_ди_ту_ди ду_би_ком стре_пе_ну — на_зби_ра_ю

poco rit. e dim.

зе_лень_кий; та й на_зби_

poco rit. e dim.

в ліс та й на_зби_

a tempo *росо а росо*

жо_лу_ди_ків пе_ле_ну. Ой,
a tempo *росо а росо*
 жо_лу_ди_ків пе_ле_ну, сю_ди_ту_ди ду_би_ком
a tempo *росо а росо*
 -ра_ю пе_ле_ну, сю_ди_ту_ди ду_би_ком
a tempo *росо а росо*
 -ра_ю пе_ле_ну, сю_ди_ту_ди ду_би_ком

ritard. e dim.

жо_лу_ди_ків пе_ле_ну.
ritard. e dim.
 стре_пе_ну_ на_зби_ра_ю жо_лу_ди_ків пе_ле_ну.
ritard. e dim.
 стре_пе_ну_ на_зби_ра_ю пе_ле_ну
ritard. e dim.
 стре_пе_ну_ на_зби_ра_ю пе_ле_ну.

f a tempo

При_ї_ха_ли куп_чи_ки з Ба_ру ку_пу_ва_ти гар_но_го то_
f a tempo
f a tempo
 При_ї_ха_ли з Ба_ру ку_пу_ва_ти то_
f a tempo

sempre f

ва_ ру, і зда_ється не_ ве_ ли_ ка пе_ ле_ на, а за не_ ї

sempre f

sempre f

ва_ ру, не_ ве_ ли_ ка пе_ ле_ на, а за не_ ї

sempre f

сто руб_ ли_ ків я взя_ ла, не_ ве_ ли_ ка

і зда_ється не_ ве_ ли_ ка

сто руб_ ли_ ків я взя_ ла, і зда_ється не_ ве_ ли_ ка

accel. *ff*

пе_ ле_ на, а за не_ ї сто руб_ ли_ ків я взя_ ла.

accel. *ff*

пе_ ле_ на, а за не_ ї сто руб_ ли_ ків я взя_ ла.

accel. *ff*

пе_ ле_ на, а за не_ ї сто руб_ ли_ ків я взя_ ла.

accel. *ff*

КОЛИСКОВА

Спокійно, ніжно
Меццо-сопрано соло

Ко-ти-ку сі-рень - кий,

Лю - лі, лю - лі! Лю - лі!

Лю - лі! Лю - лі! Лю - лі!

ко-ти-ку бі-лень - кий, кот-ку во-ло - ха - тий, не хо-ди по ха - ті,

Лю - лі! Лю - лі! Лю - лі!

Лю - лі! Лю - лі! Лю - лі!

Лю - лі! Лю - лі! Лю - лі!

[illegible]

росо a poco cresc.

p
Ой ну лю-лі, кот-ку, не йди на ко-лод-ку, не йди на ко-лод-ку,
pp
Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!
pp
Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!
p
Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!

mf
бо заб'єш го-лов-ку та бу-де бо-лі-ти, ні-чим за-вер-ті-ти...
Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!
Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!
Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!

p *pp* *rit.* *a tempo*
Ой на ко-та вор-ко-та! На ди-ти-ну дрі-мо-та! А...
pp *rit.* *ppsf a tempo*
Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!
pp *rit.* *ppsf a tempo*
Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!
pp *ppsf a tempo*
Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!

[illegible]

ЧАС ДОДОМУ, ЧАС

Помірно ♩ = 72

f *f meno mosso*

I. Час до-до-му, час, час і по-ра,

I. Час до-до-му, час і по-ра,

A. Час до-до-му, час і по-ра,

Трохи швидше ♩ = 88

pp *f*

час і по-ра! Бу-дуть ме-не

час, по-ра! Бу-дуть ме-не

час по-ра! Бу-дуть ме-не

ff

ма-ти би-ти та ні-ко-му бо-ро-ни-ти,—

ма-ти би-ти та ні-ко-му бо-ро-ни-ти,—

p час до_ до_ му, *f* час, час, час, час, час до_ до_ му, час!

p час до_ до_ му, *f* час, час, час до_ до_ му, час!

p *f*

Помірно, рішуче *f* **Повільно** *ff*

2. До_ до_ му йду, як ри_ ба пли_ ву,

3. Ко_ ма_ рі гу_ дуть, спа_ ти не да_ ють,

2. До_ до_ му і_ ду, як ри_ ба пли_ ву,

3. Ко_ ма_ рі гу_ дуть, спа_ ти не да_ ють,

pp **Позжвавлено** *ff*

2. ой!

3. ой!

2. як ри_ ба пли_ ву.

3. спа_ ти не да_ ють.

2. А за мно_ ю

3. Ой ут_ кну я

ff

2. мо_ ло_ до_ ю,

2. мо_ ло_ до_ ю,

3. го_ лі_ во_ ньку

ой!

ff сім кіп хлоп_ ців че_ ре_ до_ ю

ff у яч_ мін_ ну со_ ло_ монь ку,

2. в цим_ба_ ло_ньки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть, в цим_ба_ ло_ньки тнуть.

2. в цим_ба_ ло_ньки тнуть, тнуть, в цим_ба_ ло_ньки тнуть,

3. не_хай ні_жки тнуть, тнуть, не_хай ні_жки тнуть!

Помірно *p* Час до_до_му, час, *Повільно* *p* час і по_ра,

час до_до_му, час і по_ра,

pp poso rit. час і по_ра! *Пржвавлено* *f* Бу_дуть ме_не

pp poso rit. Бу_дуть ме_не

mf ма_ти би_ти та ні_ко_му бо_ро_ни_ти,—

mf ма_ти би_ти та ні_ко_му бо_ро_ни_ти,—

mf ма_ти би_ти та ні_ко_му бо_ро_ни_ти,—

p *mf*

час до_ до_ му, час, час, час, час, час, до_ до_ му, час,

час до_ до_ му, час, час, час до_ до_ му, час,

p

p rit. *Повільно* *Жвавіше* *p*

бу_дуть ме_ не ма_ ти би_ ти, ой!

бу_дуть ме_ не ма_ ти би_ ти, та ні_ ко_ му бо_ ро_ ни_ ти, -

p rit. *p*

ritardante poco a poco smorz.

p *pp*

час до_ до_ му, час, час, час, час, час до_ до_ му, час!

ritardante poco a poco smorz. *pp*

час до_ до_ му, час, час, час до_ до_ му, час!

ritardante poco a poco smorz. *pp*

З М І С Т

Гей, не дивуйте, добрії люди	3
Максим-козак Залізник	4
Ой горе чайці	7
Ой на горі та жінці жнуть	10
Тихо, тихо Дунай воду несе	12
Ой у полі ітер віс	17
Марусенько серденько	20
Ой сяду я край віконця	22
А вже третій вечір	25
Ой, дівчино, дівчинонько	28
Ой в саду вишнина	31
В кінці греблі шумлять верби	36
Закувала сива зозуленька	38
Понад ярм ярая пшениця	40
Кулик чайку любив	42
Понад синім морем	44
Молодий козаче, чого зажурився?	47
Бодай тая степовая могила запала	49
Чом соловей та рано не щебече	52
Викопав я криниченьку	54
Журавлі	55
Ой дівчина Уляна	57
У полі могила	59
Ой ти, мамцю моя	60
У полі береза	61
Вітер повіває	62
Дала мені мати корову	63
Колискова	68
Час додому, час	72

К о ш и ц А л е к с а н д р А н т о н о в и ч УКРАИНСКИЕ НАРОДНЫЕ ПЕСНИ ДЛЯ ХОРА (На украинском языке)

Редактор **Г. О. Кнюх**
Художник **М. Ф. Остапко**
Літредактор **М. Й. Бахтинський**

Художній редактор **М. Д. Шаншейн**
Технічний редактор **Є. А. Кіловатова**
Коректор **Л. С. Корбут**

БЗ № 3 1967 р. Здано на виробництво 24.IV.1967 р. Підписано до друку 3.XI.1967 р. Формат 60×90¹/₈. Папір офсетний № 2. Умовно-друк. арк. 9,5. Облік.-вид. арк. 9,73. Зам. № 601. Тираж 6500. Видавництво «Музична Україна», Київ, Пушкінська, 32. Ф-ка офсетного друку № 1 Комітету по пресі при Раді Міністрів УРСР, Київ, вул. Фрунзе, 51-а. Ціна 96 коп.